

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Sedlákem, Ph.D. ve věci žalobce: **Ing. B. F.**, IČ: ..., proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2017, č. j. KUJI 40332/2017, sp. zn. ODSH 574/2017 Ves.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 10. 7. 2017 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlava, odboru dopravy, ze dne 9. 5. 2017, sp. zn. SZ-MMJ/OD/9679/2016/45.

Správní orgán prvního stupně v rozhodnutí ze dne 9. 5. 2017 zamítl žádost žalobce o obnovu řízení vedeného Magistrátem města Jihlava pod sp. zn. MMJ/OD/9679/2016.

Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce následujícími námitkami. Předně podrobně vyličil skutečnosti a procesní postup správních orgánů předcházející vydání žalobou napadeného rozhodnutí, zejména okolnosti, které byly správním orgánem v původním řízení hodnoceny jako spáchání přestupku, resp. správního deliktu provozovatele motorového vozidla, procesní úkony, které navazovaly na zjištění spáchání deliktního jednání a vedoucí k postihu žalobce, a podstatu jak argumentace své, tak správního orgánu. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřoval v tom, že napadené rozhodnutí je zmatečné, neboť žalovaný uvedl ve svém rozhodnutí jinou žádost o obnovu řízení. Zároveň namítl, že jím podaná žádost o obnovu splňuje veškeré zákonné požadavky a je po právu. Tvrdil, na rozdíl od žalovaného, že správní delikt není řádně zdokumentován a ve spise uvedené časové hodnoty jsou lživé. Napadl i výklad zákona, dle kterého odpovídá provozovatel motorového vozidla za správní delikt, pokud jednání vykazuje znaky přestupku, ačkoliv přestupkem nebylo. V té souvislosti uvedl skutečnosti průjezdu křižovatky na červenou, ze kterých má vyplývat, že jednání řidiče nebylo přestupkem. Následně žalobce brojil námitkami proti posouzení jednání řidiče ze dne 5. 5. 2016, kdy měl řidič nerespektovat na křižovatce ulic Z. a H. v J. světelný signál Stůj!.

Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil podáním ze dne 29. 8. 2017, ve kterém navrhl zamítnout žalobu jako nedůvodnou. Uvedl, že k obnově řízení nebyl důvod, neboť nedošlo k naplnění ustanovení § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tj. nevyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl uplatnit v původním řízení, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Dále se vyjádřil k jednotlivým namítaným skutečnostem spáchání jednání majícího znaky přestupku a k činnosti systému Gemos RedLight.

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** a napadené rozhodnutí žalovaného **bylo vydáno** v souladu se zákonem. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující, pro posouzení věci relevantní skutečnosti. Výzvou ze dne 9. 5. 2016 správní orgán prvního stupně vyzval žalobce k úhradě částky 2.500 Kč v souvislosti s jednáním nezjištěného řidiče, který na křižovatce ulic Z. – H. dne 5. 5. 2016 v 13:28 nerespektoval signál Stůj!. Po navazujících procesních úkonech rozhodl správní orgán prvního stupně příkazem ze dne 1. 8. 2016, č. j. MMJ/OD/9679/2016-14 JID:123161/2016/MMJ, o uložení pokuty žalobci, jako provozovateli motorového vozidla, za spáchání správního deliktu provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

Proti uvedenému příkazu brojil žalobce odporem ze dne 3. 6. 2016, který ale správní orgán prvního stupně posoudil tak, že nebyl podán v obligatorní zákonné formě, a příkaz nabyt právní moci dne 12. 8. 2016.

Následně žalobce ve věci podal dva návrhy na obnovu řízení, které byly v obou stupních zamítnuty, neboť dle správních orgánů obou stupňů žalobce neuvedl žádné nové, dříve neznámé skutečnosti dle ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.

V nyní posuzované věci se jedná nikoliv o posouzení samotného jednání, které mohlo naplňovat znaky přestupku, tedy uvedený průjezd křižovatky ulic Z. a H. v J., ale posouzení zákonnosti rozhodnutí o zamítnutí obnovy řízení z důvodů nesplnění podmínek ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, a to konkrétně rozhodnutí v záhlaví specifikovaného napadeného rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 31. 5. 2017, č. j. KUJI 40332/2017, ODSH 574/2017 Ves., kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jihlava, odboru dopravy, ze dne 9. 5. 2017, sp. zn. SZ-MMJ/OD/9679/2016/45.

Podle ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.

Obecně soud musí konstatovat, že obnova řízení představuje mimořádný opravný prostředek, jehož účelem je dosáhnout nápravy **skutkových nesprávností** v pravomocných správních rozhodnutích, to vše jednak při nutnosti respektovat zájem na zachování právní jistoty a stability účastníků správního řízení i dalších subjektů veřejné správy a dále pouze za zákonem taxativně stanovených podmínek vymezených v citovaném § 100 odst. 1 správního řádu.

Pro rozhodnutí o zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí je základem obsah žádosti o obnovu ze dne 13. 2. 2017 a posouzení důvodů, které žalobce v této konkrétní žádosti o obnovu uvedl. Naopak ve vztahu k napadenému rozhodnutí nejsou podstatné skutečnosti, které jako důvody pro obnovu řízení uváděl žalobce v žádosti o obnovu řízení ze dne 29. 9. 2016.

V žádosti ze dne 13. 2. 107 žalobce konkrétně uvedl, že správní orgán při pořízení důkazů použil nezkalibrované měřidlo a důkazy se proto ukázaly jako nepravdivé. Zároveň uvedl, že má k dispozici posudek dopravního experta, který však správním orgánům nepředložil.

Ve správním spise je založena listina ze dne 17. 5. 2016 označená jako „Žádost o doplnění důkazních materiálů k MMJ/OD/9679/2016-2 JID: 78235/2016/MMJ“ adresovaná žalobcem správnímu orgánu prvního stupně. Již v této listině žalobce odkazuje na časové údaje uvedené v důkazním materiálu, kdy podle něj mělo dojít k sepnutí světelného signálu se žlutým světlem „Pozor!“ a světelného signálu s červeným světlem „Stůj!“. Zároveň již v této listině žalobce požaduje zaslání kopie platného kalibračního protokolu použitého monitorovacího zařízení.

Z obsahu správního spisu jasně vyplývá, že jednání nezjištěného pachatele – průjezd křižovatkou H. – Z. v J. je od počátku řízení dokumentováno stejným zařízením, a to monitorovacím systémem Gemos RedLight. Zároveň z obsahu správního spisu jasně vyplývá, že od počátku správního řízení byly snímky, kterými dokladoval správní orgán, opatřeny časovými údaji.

Ze shora uvedeného jednoznačně vyplývá, že žalobce od počátku správního řízení jednoznačně pracoval s informacemi, že spáchání jednání, které mohlo být hodnoceno jako přestupek, je dokumentováno automatickým monitorovacím systémem, který zpracovává i časové údaje, a zároveň již na počátku tohoto řízení požadoval, aby správní orgány prokázaly kalibraci tohoto monitorovacího zařízení.

Nejvyšší správní soud již rozsudku ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009-74, k uvedenému ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu konstatoval, že „*citované ustanovení slouží k odstranění nedostatků ve zjištění skutkového stavu, které byly způsobeny tím, že nebyly známy všechny skutečnosti a důkazy nutné pro náležité posouzení věci. Při uplatnění tohoto důvodu obnovy řízení je tedy nutné označit skutečnosti a důkazy, které existovaly již v době původního správního řízení, avšak byly správním orgánům neznámé, a které by vedly k takovému zjištění stavu věci, jež by vzbudilo pochybnost o správnosti pravomocného rozhodnutí.*“

Následně např. v rozsudku ze dne 30. 7. 2014, č. j. 3 Ads 98/2013-50, Nejvyšší správní soud uvedl, že „*již dříve k vymezení obsahu pojmu „dříve neznámé skutečnosti“ dovodil, že je třeba je „chápat v objektivním smyslu, tedy jako skutečnosti, které účastník správního řízení skutečně znát nemohl a nemohl je v původním řízení uplatnit.*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010-113). *Není tedy rozhodné, zda tato „dříve neznámá skutečnost“ nebyla známa účastníku, který ji jako důvod žádosti o obnovu řízení uplatnil, nýbrž podstatné je, že jde o skutečnost, která nově vyšla najevo až po právní moci rozhodnutí, jehož se obnova řízení týká, kterou stěžovatel bez své viny nemohl dříve uplatnit, avšak současně objektivně vzato tato skutečnost existovala již v době vydání rozhodnutí, k němuž se obnova řízení vztahuje, nehledě na subjektivní vnímání stěžovatele.*“

Skutečnost, jakým zařízením došlo ke zjištění průjezdu vozidla křižovatkou, není skutečností, která by nebyla správnímu orgánu známá v době původního správního řízení. Stejně tak byl správnímu orgánu znám i požadavek na předložení kalibračního protokolu i to, že součástí fotografií, prokazujících spáchání sankcionovaného jednání, jsou i časové údaje, přičemž žalobce od počátku poukazoval na nedostatečnou délku trvání žlutého světelného signálu „Pozor!“.

Za této procesní a skutkové situace dospěl zdejší soud k závěru, že tvrzený charakter automatického systému Gemos RedLight, tedy otázka toho, zda se jedná o měřicí zařízení nebo nikoliv, není žádná nová skutková okolnost, která existovala v době vydání rozhodnutí a nově vyšla najevo až po právní moci rozhodnutí. Výstupy systému Gemos RedLight byly součástí správního spisu od počátku správního řízení a žalobce měl po celou dobu správního řízení přístup ke správnímu spisu, mohl se seznámit se skutečnostmi, které jsou v něm evidovány, stejně jako mohl vyjádřit svůj názor a námitky ve vztahu k provedenému dokazování.

O tom, že se v případě systému Gemos RedLight u žalobce nejedná o nově zjištěné skutečnosti, svědčí i obsah jeho nezpůsobile podaného odporu. Soud nutně musí poukázat na to, že již v tomto podání žalobce namítal u použitého záznamového zařízení nutnost doložení kalibrace zařízení ve smyslu zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, což svědčí o jeho závěru

o tom, že se jedná o měřicí zařízení, a zároveň namítal i porušení zákona ze strany správních orgánů při zajištění správné funkce světelných signálů, a to chybným nastavením prodlevy mezi žlutým a červeným světelným signálem.

Soud se proto zcela ztotožnil s klíčovým závěrem správních orgánů, že žalobce nesplnil nutnou podmínku dle ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu pro přípustnost obnovy řízení.

K ostatním žalobním námitkám soud konstatuje následující.

Žalobou napadené rozhodnutí není zmatečné ve smyslu žalobcem uplatněné námitky. Napadené rozhodnutí v záhlaví jako přezkoumávané rozhodnutí specifikuje rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 9. 5. 2017, č. j. SZ-MMJ/OD/9679/2016/45, shodně je označeno i přezkoumávané rozhodnutí v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 1 i na str. 2. Pouze na str. 4 v závěru napadeného rozhodnutí je přezkoumávané rozhodnutí jako rozhodnutí ze dne 19. 10. 2016, č. j. MMJ/OD/9679/2016-27. Nicméně toto nemůže způsobit nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí ani jeho zmatečnost. Jedná se o zjevnou chybu v psaní v žalobou napadeném rozhodnutí, neboť z kontextu celého odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že bylo přezkoumávané odvolání ze dne 15. 5. 2017 a hodnocena zákonnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 9. 5. 2017, č. j. SZ-MMJ/OD/9679/2016/45.

Další námitky, které žalobce v žalobě uvedl, směřují proti hodnocení samotného jednání nezjištěného přestupce, případně do nedostatečného zjištění skutkového stavu. Všechny tyto skutečnosti mohl žalobce taktéž uplatnit v rámci správního řízení a nejedná se o skutečnosti, které by vyšly najevo až po té, co rozhodnutí ze dne 12. 8. 2016 nabylo právní moci. Je proto zcela nadbytečné, aby se soud těmito námitkami zabýval, neboť nemohou nic změnit na hodnocení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí.

S ohledem na vše shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou a zamítl ji postupem dle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. ledna 2018

Mgr. Petr Sedlák, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. Z.